TÎNĂRUL MUNCITOR – PARTICIPANT ACTIV ŞI BENEFICIAR AL „DACIADEI“

Aspect de la finala pe ţară a „Cupei petrolistului“, de la Moineşti. Cursa de 1 500 m a tinerilor muncitori.

În pagina de faţă reluăm o temă de care ne-am mai ocupat şi despre care nu se va putea spune niciodată că a fost îndeajuns dezbătută: **organizarea participării active, sistematice a tineretului muncitor la practicarea exerciţiilor fizice şi a sportului.**

Necesitate a omului zilelor noastre, exerciţiul fizic – sub cele mai variate forme – **reprezintă o contribuţie importantă la menţinerea şi întărirea sănătăţii şi capacităţii de muncă, la călirea organismului, la educarea tinerei generaţii, la petrecerea în mod plăcut şi util a timpului liber.** Gimnastica la locul de muncă (oriunde poate şi trebuie organizată), întrecerile la sporturile îndrăgite (în cadrul unui program care să asigure continuitatea), drumeţiile şi excursiile (cu accent pe mişcare, pe efort fizic), în general activităţile sportive, desfăşurate cu precădere în aer liber, indiferent de anotimp, au un efect tonic, reconfortant, după orele de muncă.

Cum se preocupă asociaţiile sportive din întreprinderi de organizarea cît mai plăcută, mai atractivă a activităţii sportive în rîndul tinerilor muncitori? – iată întrebarea la care şi-au propus să răspundă reporterii noştri şi în pagina de faţă.

La I. A. E. M. Timişoara

CEI CE ÎNDRĂGESC SPORTUL ÎŞI FĂURESC CU MÎINILE LOR UN LĂCAŞ AL MIŞCĂRII...

Ceea ce atrage atenţia de cum intri pe poarta **Întreprinderii de aparate electrice şi de măsurat** din Timişoara (I.A.E.M) este TINEREŢEA. Peste tot, în ateliere, lucrează tineri sub 30 de ani, cei mai mulţi abia au trecut de 20. Cum ţinea să sublinieze şi directorul de la I.A.E.M., **ing. dr. Constantin Tirpe, „este, dacă vreţi, o realitate, atestînd şi ea realizările noastre, faptul că ne-au fost decernate, anul trecut, Drapelul de fruntaşă în întrecerea socialistă şi Ordinul Muncii clasa I“.**

Şi tot **un element de referinţă** îl reprezintă pentru majoritatea tinerilor muncitori de aici **sportul**. Nu vom stărui asupra unor dovezi ale pasiunii pentru mişcare a celor de acolo (în cabinetul directorului — o rachetă de tenis şi multe altele în biroul **ing. Florin Ghidirmic**, de la „Safire“, iar acolo unde lucrează economistul **Florin Coste**, contabilul şef al întreprinderii, totodată şi preşedintele asociaţiei sportive — o pereche de mănuşi de box), ne vom ghida mai mult după cele văzute la complexul sportiv al I.A.E.M. **Pe o parcelă repartizată de municipalitate, au apărut terenuri de fotbal, handbal şi tenis**, în timp ce clădirea aflată în vecinătatea acestora, inclusă complexului sportiv, cuprinde săli pentru atletică grea, o saună, vestiare, încăperi pentru şah.

Desprindem ce este esenţial: înainte de a-şi organiza activitatea sportivă, tinerii muncitori de la **I.A.E.M.** s-au îngrijit de amenajarea unui veritabil lăcaş al exerciţiului fizic. **În acest efort deloc uşor, care a însemnat mii de ore de muncă în afara timpului afectat producţiei, s-au făcut remarcaţi îndeosebi cei de la prelucrări metalice** şi mai ales tinerii sculeri, primii care au răspuns la chemarea organizaţiei U.T.C. lansată sub genericul **„Pentru cea mai frumoasă bază sportivă timişoreană“.** Cum şi este! Şi pentru că în primăvară acţiunea va continua (cu amenajarea unor spaţii pentru atletism, popice şi a unui bazin descoperit), tinerii sculeri, boxerii îndeosebi, afirmă deschis, munciloreşte: **„Contaţi pe noi!“**

Frecvenţa întrecerilor sportive este aproape zilnică, pe amenajările intrate în... producţie, evidenţa strictă ţinută de economistul Florin Coste confirmă acest lucru. Apare firesc: nici nu ar putea fi altfel, atîta timp cît numai la fotbal participă 16 echipe, iar la handbal 12. Practic, toate atelierele sînt prezente, cele din sectorul prelucrărilor metalice (unde, în majoritate, lucrează bărbaţi) domină întrecerile. Cei de la „Safire“ dovedesc vocaţie pentru tenis (cu **Zoltan Lazarov**, campion de toamnă), în timp ce Oficiul de calcul, cu apreciatul analist care este **Ion Biriescu**, maestru internaţional de şah, reprezintă... vadul sportului minţii.

Ceea ce nemulţumeşte încă este slaba participare a fetelor: doar sporadice prezenţe la handbal, şah şi tenis... Vin la activităţile sportive — le-am văzut şi noi — dar în calitate de ...spectatoare. Este foarte bine că le atrag cercurile de pictură şi gravură, brigada artistică (întreprinderea avînd o oarecare tradiţie), **dar de ce nu mai multă activitate de mişcare în aer liber, mai ales cînd dispui de un complex sportiv cum sînt puţine în oraşul de pe Bega?** Nici directorul întreprinderii şi nici preşedintele asociaţiei sportive nu ne-au putut da o explicaţie convingătoare. Poate că o vor face, prin fapte, sutele de tinere muncitoare de acolo...

Tiberiu STAMA

INTENSĂ ACTIVITATE DE MASĂ PE TERENURILE CONSTRUCTORILOR DE TRACTOARE

Tractorul Braşov. Clubul sportiv al Întreprinderii de tractoare din oraşul de la poalele Timpei, mereu prezent în competiţiile sportive republicane prin echipele sale de **volei** (din care au făcut parte, cîndva, jucători internaţionali ca **Gh. Ferariu** — maestru emerit al sportului, azi un harnic şi priceput preşedinte al clubului, **G. Barta** şi **I. Szöcs** — maeştri ai sportului), de **handbal** şi **fotbal**, prin secţia de **schi**, una dintre cele mai bune din ţară în probele de fond, îndeosebi la juniori, şi prin atleţii săi. Dar **clubul sportiv al constructorilor de tractoare s-a făcut remarcat de-a lungul anilor şi prin permanenta şi frumoasa activitate de masă.** A devenit o obişnuinţă la Tractorul ca în fiecare an, din primăvară pînă în toamnă, să se organizeze întreceri pentru angajaţii întreprinderii, în cadrul „Daciadei“.

Am fost de curînd la Braşov. La Tractorul acasă. Pe frumosul său stadion (o onorantă carte de vizită pentru harnicii săi gospodari), pe terenul de handbal şi în sala de sport am găsit o activitate intensă. Se aflau în întreceri, special organizate pentru ei, **muncitori, maiştri, tehnicieni, ingineri,** oameni îndrăgostiţi de mişcare, de sport, cei care după orele de producţie găsesc în sport momente de relaxare, de refacere a forţelor, de petrecere utilă a timpului liber. I-am văzut într-un meci de handbal pe tinerii de la oţelărie şi turnătoria de fonte speciale, în timp ce în tribune se aflau numeroşi colegi, iar acolo pe marginea terenului, i-am găsit pe **Gh. Avram**, şef adjunct la secţia oţelărie, pe strungarul **E. Dumitrescu**, membru în secţia de fotbal şi în biroul C.J.E.F.S. Braşov. Aceste exemple ne vorbesc şi ele despre interesul cu care este privită activitatea sportivă de masă.

Întrecerile, reunite într-o frumoasă competiţie denumită „Tractoraiada“ — desfăşurate sub egida „Daciadei“ — au fost organizate la **volei** (14 echipe, pe secţii de producţie), **handbal** (16 echipe), **tenis de masă (11), şah** (16). Modul de disputare — sistem turneu, adică fiecare echipă joacă cu celelalte, pentru ca sportivii să fie angrenaţi într-o activitate mai îndelungată. **„Nu avea rost să folosim sistemul eliminatoriu pentru a desemna cît mai repede un învingător. Competiţia este organizată cu scopul de a oferi angajaţilor întreprinderii, oamenilor muncii de la noi, îndeosebi tineretului, prilejul de a se afla cît mai des pe terenul de sport,** ne spunea o veche cunoştinţă, **Ana Sălăgean**, fosta multiplă campioană de atletism, care în prezent, în calitate de instructor angajat, răspunde în cadrul clubului de sportul de masă. **Nu este deloc uşor să organizezi asemenea întreceri, dar zi de zi ne aflăm pe teren, de dimineaţă pînă seara, şi rezultatele obţinute ne dau destule satisfacţii“.**

Este satisfacţia datoriei împlinite. În timpul discuţiei noastre, purtată acolo, pe stadion, zeci şi zeci de tineri muncitori de la „Tractorul“ făceau sport. Şi Ana Sălăgean privea din cînd în cînd spre ei şi ne dădeam seama că se bucură.

Constantin ALEXE

DE CE SĂ BATĂ... STRĂZILE, CÎND ÎI AŞTEAPTĂ TERENURILE DE SPORT?

Depoul de locomotive Buzău cunoaşte o continuă afluenţă. Ziua şi noaptea, pe porţile sale intră şi ies mecanici de locomotivă, electricieni, dieselişti — într-un cuvînt, toţi cei care pregătesc şi conduc trenurile de persoane sau de marfă.

— Viaţa ne-a convins că pentru noi sportul este o necesitate, ne-a spus şeful depoului, inginerul **Ion Popa**. **Mecanicii vin la schimb — în vederea îndrumării, cum zicem noi — cu o oră înainte şi trebuie să fie ageri şi vioi, în plenitudinea forţelor lor. Cum putem obţine asta decît prin sport, prin mişcare?**

Ne spunea acestea în vreme ce ne conducea spre o clădire ridicată între linii, acolo unde a fost loc de depozitare a zgurei: popicăria.

— Am clădit-o prin munca şi cu puterile noastre, ne spune un tînăr, care tocmai îşi terminase de tras numărul de bile.

— Ideea de a face o popicărie, aici, lîngă locul de muncă, a fost excelentă, intervine mecanicul de locomotivă **Vasile Dobre. Mai întîi, pentru că popicăria aceasta a strîns de pe drumuri pe mulţi tineri, ca să zic aşa. Cînd au timp liber, tinerii vin aici şi joacă. Se înghesuie, uite, ca acum. În al doilea rînd, ca ne oferă tuturor posibilitatea de a face mişcare înainte de intrarea în schimb.**

Electricianul **Ion Olaru**, care a ocupat locul întîi la **„Ceferiada '80“**, are numai cuvinte de laudă pentru inginerul Ion Popa.

— Directorul nostru e sufletul sportului la noi, ne spune. **Şi-i un gospodar foarte bun. Acum a pus ochii pe un teren viran de lîngă clădirea administrativă. A mobilizat îndeosebi tinerii, că doar pentru ei construim. Facem un teren de tenis şi unul de handbal.**

Aflăm că tinerii de la depoul buzoian sînt antrenaţi la fotbal de tovarăşul **Viorel Niţu**. Depoul are mai multe echipe, formate din tineri, iar „reprezentativa“ de seniori speră să intre în Divizia „C“. Se joacă mereu între secţii dar şi cu tinerii de la depourile din **Adjud** şi din **Bacău-Triaj**. Tinerii de la liceul C.F.R., viitorii muncitori ai depoului, participă şi ei la întrecerile „Daciadei“, la fotbal, popice şi handbal.

— Facem totul, ne spune antrenorul Viorel Niţu, **pentru a aduce tineretul la sport. S-au asigurat baze sportive la îndemînă, îi mobilizăm să participe la amenajarea altor baze. La urma-urmei, de ce să ... bată străzile în timpul liber cînd terenurile de sport îi aşteaptă? Nu-i mai bine să ... bată mingea, sau să joace popice? E mai sănătos pentru ei, mai bine pentru educaţia lor, iar pentru munca pe care o depun, sportul le dă vioiciune, perspicacitate, poftă de lucru.**

Sever NORAN

La o întreprindere sibiană, cu preponderenţă feminină

ÎNTRE „CE A FOST“ ŞI „CE VA FI“ ESTE ÎNCĂ O MARE DISTANŢĂ

Întreprinderea sibiană „13 **Decembrie**“ ne era cunoscută: reprezentativa asociaţiei sportive a acesteia, **„Pielarul“**, primise diploma pentru cea mai bună tabără la finala republicană a **„Ştafetei munţilor“**. De aceea am poposit la această întreprindere.

Interlocutorul nostru, tovarăşul **Ion Tulea**, preşedintele comitetului sindicatului, ne-a pus repede în temă:

— Întreprinderea noastră există de aproape o sută de ani, dar media de vîrstă a muncitorilor este de doar 25 de ani, ne-a spus dînsul. **Sîntem deci o întreprindere foarte tînără, în care muncesc peste 75 la sută femei. De aceea, vă rugăm să nu ne întrebaţi de... fotbal, că am avut o echipă, dar am desfiinţat-o, pentru a putea folosi fondurile la dezvoltarea sportului feminin.**

Trecem împreună prin secţiile întreprinderii, ale cărei produse de marochinărie şi de încălţăminte sînt foarte apreciate şi pe piaţa externă. Într-una din secţii, le-am întîlnit pe **Stănicica Luca** şi pe **Magda Soos**, două componente ale echipei de handbal care în 1979 a cîştigat **„Cupa industriei uşoare“**.

— Asta a fost anul trecut, ni se spune. **Am avut o echipă în campionatul judeţean, dar... atît.**

Aflăm că o situaţie similară a existat şi la popice. Asociaţia sportivă a avut o singură echipă mixtă — în care, alături de maistrul **Vasile Botez** şi de **Martin Satmari**, au jucat tinerele muncitoare **Maria Sintion** şi **Magdalena Buta**, de la secţia creaţie — dar această echipă a rămas... singură, apoi s-a desfiinţat. Aşa a fost şi la volei. De aceea, **în cadrul asociaţiei nu au existat campionate interne.**

„Şi-atunci, ce sport fac tinerele muncitoare?“, ne-am întrebat, privindu-le cum lucrau.

— Probabil că se face gimnastică la locul de muncă, am spus.

—Da, desigur, ne-a încredinţat tovarăşul Ion Tulea. **La ora 10, la megafoane se anunţă începerea exerciţiilor, care durează 3 minute. E drept, nu se face întotdeauna şi nu în toate secţiile...**

Cuvintele **„a fost o echipă“, „am avut o echipă“** reveneau tot mai des. Noroc **că** a apărut tovarăşul **Carol Bilinschi**, sosit dintr-o excursie de recunoaştere pe drumul de oieri dintre **Sibiu** şi **Horezu**, pe care vrea să organizeze o mare drumeţie.

— Secţia noastră de turism de masă este în continuă creştere, ne-a spus acesta, invitîndu-ne la poartă să privim un panou cu fotografii ilustrînd realizările secţiei. **Sîntem pe cale să atragem în această activitate sportivă majoritatea tinerelor muncitoare. Organizăm excursii, drumeţii, am fost şi la Bâlea, de unde** Viorel Adamache **cu entuziaştii săi adepţi ai skeet-ball-ului au coborît pe ...scîndurele. Da, secţia noastră de turism de masă cîştigă inimile tineretului muncitor din întreprindere pentru cea mai frumoasă activitate sportivă: turismul, drumeţia.**

Am plecat de la întreprinderea sibiană **„13 Decembrie“** cu o concluzie: că **între „ce a fost“ şi „ce va fi“ pe linie sportivă este încă O MARE DISTANŢĂ.** Sperăm că asociaţia sportivă „Pielarul“ o va parcurge cît mai repede, în folosul tinerelor muncitoare.

S. N.